

Jord- og Betonarbejderne, som jo særlig vilde blive hjulpet ved Regeringens Forslag, en Branche for Industriarbejdere, og den tredie Branche: alle de øvrige Arbejdsmænd. Gennem denne Branchedelning er det muligt, at i hvert Fald den ene af disse Brancher, Løsarbejderne, kan komme ind under Bestemmelsen i Arbejdsløshedsloven om, at der kan erklæres ekstraordinær Arbejdsløshed i en Branche, naar Ledighedsprocenten overstiger Normal-Ledigheden i hele Faget med 100 pCt. og udgør mindst 15 pCt. af Branchen. Jeg tror altsaa, at de Fremtidsbilleder, som det ærede Medlem dér stiller op, ikke hører hjemme i Virkelighedens Verden.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Føg-Petersen) har stillet et Ændringsforslag, hvorom jeg erkender, at det viser Villien til at forsøge at naa en Overenskomst, men det er efter min Mening alligevel utilfredsstillende, og da jeg i Formiddags i den foreløbige Betænkning saa dette Ændringsforslag, sagde jeg straks til mig selv: Ja, men det maatte da i hvert Fald formes saaledes, at Ministeriet indkaldte Ønsker eller Krav fra Kommuner og offentlige Institutioner om, hvilke Nødhjælpsarbejder de agter at sætte i Gang indenfor en meget kort Frist, gjorde op, hvad der forelaa, og talte det sammen, og saa sagde: Nu vel, saa gaar disse Midler til Nødhjælpsarbejder, men hvad der er tilbage af de 8 Mill. Kr., gaar til almindelige Arbejder. Det vilde jo nemlig være en umulig Ordning, om man skulde sidde hele Vinteren og vente paa, hvilke Krav der kom om Nødhjælpsarbejder, thi saa kunde man ikke bruge en Øre til normale Arbejder, og i Mellemtiden vilde Loven løbe ud — den løber jo ud den 15. Maj 1926. Nu ser jeg til min Tilfredsstillelse, at det ærede Medlem straks selv har været klar derover og i sin Betænkning — jeg fik den først læst et Minut, inden dette Møde begyndte — har været inde derpaa. Det glæder mig, og det er jo ogsaa en Tankegang, der naturligt maa rejse sig, naar man gennemtænker Spørgsmaalet. Men Spørgsmaalet er saa igen, om Ministeren kan gøre noget saadant, uden at det udtrykkeligt er hjemlet i Loven. Naturligvis vilde en enstemmig Udtalelse fra Udvalgene i begge Ting betyde noget i saa Henseende, men dette maa i hvert Fald overvejes. Naar imidlertid heller ikke det ærede Medlems Ændringsforslag kan tilfredsstille Ministeriet, ligger det ikke blot deri, men ogsaa, og først og fremmest, i, at der stilles 2 Mill. Kr. til Raadighed for Arbejdsløshedsfonden, Penge, der tages fra Statskassen, selv om der

ganske vist ikke gælder det samme om dem som efter Flertallets Ændringsforslag. Efter Flertallets Ændringsforslag er det saaledes, at disse 2 Mill. Kr. skal tages fra Statskassen og lægges over i Arbejdsløshedsfonden. I Statskassen laa de til fri Anvendelse til normalt Arbejde, hvis da ellers Regeringen kan faa Rigsdagens Bemyndigelse dertil og kan skaffe Pengene. Dér laa de til fri Anvendelse, men saa snart de lægges over i Arbejdsløshedsfonden, saaledes som Flertallet foreslaar det, klausulbehæftes de, saa maa de kun anvendes til Nødhjælpsarbejder. Paa ethvert Tidspunkt af Forhandlingerne — i Underudvalget ikke mindst — har jeg ganske eftertrykkeligt protesteret derimod og sagt, det var en Ordning, jeg ikke kunde gaa ind paa. Bestemmelsen er jo ogsaa noget forandret i det ærede 9de Medlem for 6te Kreds' Ændringsforslag, fordi det ærede Medlem aabner en Mulighed for, at nogle af disse 8 Mill. Kr., ogsaa af de ekstra 2 Mill. Kr., kan blive stillet til Raadighed for normale Arbejder. Men disse Penge bliver dog delvis klausulbelagte, og vi holder paa, som det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) saa klart har udtrykt, at vel er Socialdemokratiet i 1924 gaaet med til at anerkende Nødhjælpsarbejder under visse bestemte Forhold, saaledes som de findes omtalt i Loven, og saaledes som Loven videre søges gennemført ved Bekendtgørelsen, men ikke til noget som helst mere. Det var et Kompromis, men et Kompromis, der kun kom i Stand, fordi man stillede to Alternativer op: nedsat Løn og nedsat Arbejdstid, og det var Mening, at det skulde ordnes paa den Maade, som det ærede 11te tingvalgte Medlem netop har gjort Rede for, og som ogsaa — det vil jeg henvise til i denne Sammenhæng — en Venstremand, en anset Venstremand, tidligere Indenrigsminister af Venstre, den tidligere Arbejdsdirektør Jensen-Sønderup, i Dagbladet „København“ — jeg tror, det var den 10. November — i en Kronik har fremstillet: at disse Nødhjælpsarbejder kan og maa kun gennemføres paa denne ganske bestemte Maade. Det er vi altsaa gaaet med til, men ikke til noget som helst mere. Derfor maa vi afvise ethvert Forsøg, som enten helt eller delvis eller blot tilnærmelsesvis kan omstøde denne Ordning. Vi maa kræve Ligelighed. Lad Arbejdsløshedsfondens Midler, saaledes som Loven og Bekendtgørelsen siger, blive anvendt ogsaa til Nødhjælpsarbejder i den Udstrækning, Kommuner og offentlige Institutioner kan enes med Arbejdsgivere og Arbejdere